

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunto aiheesta ”Ehdotus: Neuvoston päätös Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä (//EY, Euratom)”

KOM(2006) 99 lopullinen — 2006/0039 (CNS)

(2006/C 309/21)

Neuvosto päätti 26. huhtikuuta 2006 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan nojalla pyytää Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon edellämainitusta aiheesta

ETSK:n puheenjohtaja antoi asian valmistelun ”talous- ja rahaliitto, taloudellinen ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus” -erityisjaoston tehtäväksi.

Asian kiireellisyys vuoksi Euroopan talous- ja sosiaalikomitea nimesi 5.—6. heinäkuuta 2006 pitämässään 428. täysistunnossa (heinäkuun 5. päivän kokouksessa) yleisesittelijäksi Ágnes **Cserin** ja hyväksyi seuraavan lausunnon. Äänestyksessä annettiin 84 ääntä puolesta ja 2 vastaan 2:n pidättyessä äänestämästä.

1. Lausunnon pääkohdat

1.1 Yhteisön omien varojen järjestelmästä tehdyn neuvoston päätöksen⁽¹⁾ 9 artiklan mukaan komission oli aloitettava kauden 2007–2013 omien varojen järjestelmän uudelleentarkastelu ennen tammikuun 1. päivää 2006 ja tehtävä asianmukaisia esityksiä. Euroopan parlamentti on pyytänyt tarkistamaan maksuosuuksien määräytymisperusteet. Komissio on laatinut neuvoston suostumuksella ehdotuksensa ja esittänyt sen tarkasteltavaksi.

1.2 EU:n toimielimet ovat tarkastelleet ehdotusta, ja ETSK on esittänyt siitä arvionsa (asiakokonaisuus ECO/148) omien aikaisempien lausuntojensa valossa. Komitea on kiinnittänyt toistuvasti huomiota unionin toimintalinjojen ja sen budjettipolitiikan olennaisen tärkeyden yhteyteen.

1.3 Komitea on käsitellyt ajatusta, jonka mukaan tulevaisuudessa omien varojen lähteitä olisi kolme. Lisäksi se on arvioinut komission asiakirjassa muotoiltua ehdotusta, joka koskee välittömän omien varojen lähteen luomista Euroopan unionille.

1.4 ETSK on esittänyt katsauksen tähän asti hyödynnettyihin omien varojen lähteisiin sekä niihin tehtyihin muutoksiin. Komitea on myös analysoinut ”neljättä lähdettä” sekä arvioinut Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtyä korjausta sekä yleistä korjausta.

1.5 Euroopan unionin neuvosto pääsi joulukuussa 2005 Yhdistyneen kuningaskunnan puheenjohtajakaudella vuosien 2007–2013 rahoitusnäkyelmiä tarkastellessaan poliittiseen sopimukseen. Se muutti aiempaa päätöstään ja muotoili uudet suuntaviivat. Se kehotti lisäksi komissiota laatimaan uuden omia varoja koskevan päätöksen ja muuttamaan päätökseen liittyvää Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävää korjausta koskevaa valmisteluasiakirjaa sekä aiempaa ehdotustaan yleisestä korjauksesta.

1.6 Komission muutetusta ehdotuksesta huolimatta ETSK pitää kiinni aikaisemmissa lausunnoissaan esittämistään päätelmistä: komission esittämä ehdotus ei sisällä syvällisiä muutoksia, vaan on poliittisten neuvottelujen tulos. Jo 20 vuotta muuttumattomana pysyneen, Yhdistyneen kuningaskunnan nauttiman alennuksen laskutavan muuttaminen on

kuitenkin historiallista, sillä se on todennäköisesti ensimmäinen askel tiellä, jonka päässä on koko korjauksen poistaminen.

2. ETSK:n näkemys järjestäytyneen kansalaisyhteiskunnan edustajana

2.1 Komiteamme panos dynaamisena ja aktiivisena toimijana kansalaisten ja unionin toimielinten välisen kuilun kuromisessa on huomattava sekä unionin että jäsenvaltioiden tasolla. Komitea toimii välittäjänä ja tuo julki näkemyksensä komission asiakirjoissa esitetyistä harkinta-ajalle asetetuista tavoitteista. Lisäksi se edistää kansalaisten aktiivista osallistumista unionin politiikkojen toimeenpanoon (toimintasuunnitelma, K-suunnitelma, Euroopan komission valkoinen kirja Euroopan unionin viestintäpolitiikasta).

2.2 Mainituissa asiakirjoissa todetaan, että unionin kansalaisilla on oikeus tietää, mitä EU tekee ja miksi. Harkinta-aikaa koskevassa lausunnossaan ETSK antoi muodon odotuksille, joita kansalaisilla on EU:n tulevaisuutta koskevien politiikkojen sisällytyksen suhteen. Tähän liittyen komitea ilmaisee tyytyväisyytensä toimielinten 4. huhtikuuta 2006 tekemään yhteiseen sopimukseen, jossa sovittiin kautta 2007–2013 koskevan rahoituskehityksen määrärahojen lisäämisestä Eurooppa-neuvostossa alun perin sovitusta. Komitea panee kuitenkin merkille, että korotus on rajallinen ja että rahoitusnäkymät eivät salli täysin pyrkimyksiä vastaavaa tavoitteiden toteuttamista. Tähän liittyen komitea viittaa aiempaan lausuntoonsa⁽²⁾.

3. Johdanto

3.1 Vuonna 2004 toteutunut laajentuminen on historiallinen tapahtuma. Tuolloin 50 vuotta erilleen pakotetut 450 miljoonaa eurooppalaista palasivat yhteen. Laajentumisen myötä on lisäksi käynyt välttämättömäksi keskittää huomattavia ponnistuksia nykyiseen toimielinjärjestelmään unionissa, johon hiljattain kuului vain 15 jäsenvaltiota. Yhteisön politiikkojen hyväksyminen 25-jäseniseksi laajentuneessa unionissa, jossa kohta on 27 jäsentä, ja tarvittavien resurssien määrittely ja luominen on ollut ankara testi ”vanhojen” ja ”uusien” jäsenvaltioiden yhteistyölle. Tähän prosessiin kuuluvat myös komission

⁽¹⁾ EYVL L 253, 7.10.2000.

⁽²⁾ EUVL C 74, 23.3.2005.

vuonna 2004 aiheesta ”Yhteisen tulevaisuuden rakentaminen — Politiikan haasteet ja rahoitusmahdollisuudet laajentuneessa unionissa 2007–2013” julkaisema tiedonanto sekä sen innoittamana syntynyt komission ehdotus kautta 2007–2013 koskevista rahoitusnäkyistä. Molemmissa päämääränä on edistää yhteiseen tulevaisuuteen liittyvien tavoitteiden saavuttamista.

3.2 Komission tiedonannon hyväksyminen oli lähtökohta päätökselle rahoitusnäkyistä. Euroopan parlamentin kantaa ohjasivat unionin prioriteetit. Eurooppa-neuvoston päätöksen myötä menoja ja välttämättömiä menoja koskevien vaatimusten hierarkiaa jyrkkeni.

3.3 EU:n talousarvio on rajallinen suhteessa jäsenvaltioiden talousarvioihin, joihin BKT:sta kuluu keskimäärin 45 prosenttia. Yhteisön talousarvion osuus on vain hieman yli prosentti. Komissio suosittelee, että kauden 2007–2013 rahoitusnäkyissä omien varojen enimmäismäärä säilytetään 1,24 prosentin bruttokansantulosta (BKTL).

3.4 Ei kuitenkaan ole realistista odottaa, että entistä vähemmällä rahalla olisi mahdollista saada ”enemmän Eurooppaa”. Yhteisön uudet politiikat edellyttävät lisärahoitusta. EU:n tarjoamaa lisäarvoa tukeviin politiikkoihin liittyvien, uusissa rahoitusnäkyissä esitettyjen menojen määrittelyssä mittapuuksi on asetettu suorituskyky, tehokkuus ja synergia.

3.5 Tavoitteiden saavuttamiseksi on paikallaan tukeutua suuntaviivoihin, joissa pyritään lisäämään rahoituksen avoimuutta, kohdistamaan menoja entistä paremmin, toimimaan aiempaa tuloksellisemmin sekä arvioimaan unionin tarjoamaa lisäarvoa entistä tehokkaammin.

3.6 Omien varojen järjestelmän uudistaminen on entistä välttämättömämpää, kun otetaan huomioon sen rakenteen riittämättömän avoimuus, rajoitettu rahoituksellinen riippumattomuus sekä järjestelmän monimutkaisuus ja vaikeaselkoisuus. Myös korjaus, jota 1980-luvun puolivälistä on sovellettu ainoastaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, on nostanut esiin vaatimuksen yleistää korjaus tai muuttaa koko järjestelmää.

4. Euroopan unionin rahoitusnäkyt 2007–2013 Eurooppa-neuvoston joulukuussa 2005 tekemän päätöksen jälkeen

4.1 Kuten Eurooppa-neuvostokin joulukuussa 2004 tekemissään päätelmissä toteaa, rahoitusnäkyt liittyvät tiiviisti omien varojen järjestelmän ongelmiin, korjausmekanismiin sekä tarpeeseen uudistaa nykyistä järjestelmää.

4.2 Maaliskuussa 2005 kokoontunut Eurooppa-neuvosto vahvisti Lissabonin strategian päämäärät ja asetti strategian tulevien vuosien keskeisiksi tavoitteiksi talouskasvun ja työllisyyden.

4.3 Lokakuussa 2005 Hampton Courtissa järjestetyssä epävirallisessa huippukokouksessa ei käsitelty eurooppalaista yhteiskuntamallia vaan globalisaation asettamia haasteita.

Unionin uusien rahoitusnäkyiden vuosiksi 2007–2013 on heijastettava uusia prioriteetteja: tutkimus ja kehitys, innovaatio, energia, politiikka, koulutus (myös korkeakoulutukseen investoiminen), alueellisen taloudellisen muuttoliikkeen edistäminen ja väestörakenteen muutoksen hallinta.

4.4 Joulukuussa 2005 kokoontunut Eurooppa-neuvoston hyväksyi unionin rahoituskehyksen vuosiksi 2007–2013. Tämän poliittisen sopimuksen ja komission muutetun ehdotuksen pohjalta Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission allekirjoittamassa sopimuksessa luodaan rahoituskehys seitsemäksi vuodeksi. Sopimuksen syntyminen riippui pitkälti Euroopan parlamentin kanssa käytyjen keskustelujen lopputuloksesta. Rahoituskehyksen rakenne ei tyydyttänyt täysin kaksoisvaatimusta, jonka muodostavat EU:n edessä olevien uusien haasteiden rahoittaminen ja laajentumisesta aiheutuvien menojen kattaminen.

4.5 Joulukuussa 2005 kokoontunut Eurooppa-neuvosto päätti, että omien varojen järjestelmää tarkastetaan samalla, kun unionin kaikkia tuloja ja menoja koskevat monivuotiset rahoitusnäkyt tarkastetaan 2008–2009. Toukokuusta 2006 tämä määräys on sisältänyt myös toimielintenväliseen sopimukseen.

4.6 Komissio on ehdottanut valkoisen kirjan antamista rahoituskehyksestä, tuloista ja menoista. Lisäksi ehdotetaan unionin nykyisen omien varojen järjestelmän korvaamista entistä avoimemmilla ja riippumattomilla tulolähteillä. Komissio panee merkille, että Euroopan parlamentti aikoo järjestää konferenssin, jossa jäsenvaltioiden kansanedustuslaitokset ovat osallisina. ETSK ilmaisee halukkuutensa osallistua tähän tapahtumaan.

5. EY:n omien varojen järjestelmä

Kaksi vuotta kestäneissä rahoitusnäkyissä koskevissa neuvotteiluissa ei omien varojen järjestelmään ole kokonaisuutena kiinnitetty paljoakaan huomiota.

5.1 Järjestelmän kattava arviointi edellyttää katsausta Euroopan yhdentymisen edistymiseen talousarvion näkökulmasta. Vuodet 1957–2006 voidaan jakaa neljään jaksoon:

1957–1969: kullakin yhteisöllä on oma talousarvionsa

1970–1987: yhteinen vuosibudjetti

1988–1999: kaksi ensimmäistä yhteisön politiikkojen perusteella määriteltyä rahoituskehystä

2000–2006: talousarvioon perustuvat yhteisön politiikat. Yhdentymisen alusta lähtien yhteisten tavoitteiden toteuttaminen ja jäsenvaltioiden edut ovat määritelleet yhteisön talousarvion.

Voidaan panna merkille, että kahden ensimmäisen rahoituskehyksen kaudella maksusitoumismäärärahat kasvoivat samaa tahtia yhteisön politiikkojen kehittämisen kanssa. Tämä näkyi myös yhteisön budjettikehyksissä.

5.2 Agenda 2000:een liittyvän keskustelun yhteydessä nettomaksajat ottivat iskusanakseen "menojen vakauttamisen" ja onnistuivat kaventamaan talousarvion varattua liikkumavaraa. Perusteluna menojen vakauttamiselle maat esittivät tarpeen noudattaa vakaus- ja kasvusopimuksessa määrättyä budjettikuria.

5.3 Kesäkuun 2005 huippukokouksen epäonnistumisen jälkeen yhteisön talousarvion menojen ja omien varojen uudelleentarkastelusta on tullut ratkaisevan tärkeä kysymys. Omista varoista ei kuitenkaan ole vielä keskusteltu perusteellisesti. Yhdistyneen kuningaskunnan puheenjohtajakaudella ja sen aloitteesta hyväksyttiin uudelleentarkastelua koskeva ja komission kesäkuussa 2005 esittämään ehdotukseen perustuva lauseke. Aiemmin puheenjohtajamaana toiminut Luxemburg oli jo sisällyttänyt kyseisen esityksen lopullisiin ehdotuksiinsa. Uudelleentarkastelua koskevan lausekkeen sisältö ja toteutettavien uudistusten aikataulu jakoi jäsenvaltiot. Yhteisön talousarvion tulevaisuutta koskevassa keskustelussa, jota käytiin uudelleentarkastelun yhteydessä, jäsenvaltiot jakautuivat jälleen sen mukaan olivatko ne nettomaksajia vai nettosaajia. Oli selvää, ettei merkittäviä uudistuksia saataisi aikaan ennen vuotta 2013.

5.4 Mikäli jäsenvaltioiden suhdetta unioni talousarvion tarkastellaan puhtaasti kirjanpidon näkökulmasta, ja tarkastelussa otetaan huomioon vain niiden unionilta saamat tulot ja niiden maksut unionille, esiin nousee huomattavia ja erittäin harhaanjohtavia eroja. Asema nettomaksajana tai -hyötyjänä ei paljasta unionin tasolla koitunutta hyötyä eli sitä, miten yhteisön politiikat edistävät tulojen kasvua makrotalouden tasolla yhteismarkkinoilla.

5.5 Kuten ETSK jo antamissaan lausunnoissa korostaa, se ei voi hyväksyä tällaista lähestymistapaa, jossa nettomaksajien tai nettosaajien kannat asetetaan yhteisiin tavoitteisiin tähtäävien unionin politiikkojen edelle.

5.6 Komitea katsoo, ettei talousarvion määrittely yhteisön politiikkojen perusteella ole ristiriidassa unionin tasolla noudatettava budjettikurin kanssa. Ensimmäistä kertaa kysymys budjettikurista nousi esille Delorsin ensimmäisen paketin yhteydessä. Tämä ei sulje pois sitä vaihtoehtoa, että unionin politiikkojen ja talousarvion suhteessa yhteisön politiikoilla olisi tärkeä rooli.

5.7 Hyvän esimerkin oikeudenmukaisuudesta tarjoavat BKTL-varat, jotka ovat kasvussa ja joiden rooli vahvistuu entisestään vuoden 2007 jälkeen. BKTL-pohjaisten maksuosuuksien kasvuun liittyy kuitenkin riski, että suuntaus korostaa nettomaksaja- tai nettosaaja-aseman ratkaisevaa roolia vahvistuu nykyisestä. BKTL-varat siirretään itse asiassa suoraan jäsenvaltioiden talousarviosta, eikä niiden tarkoituksena ole taata unionille aidosti omia varoja.

6. Valmisteluasiakirja Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävästä korjauksesta

6.1 Omien varojen järjestelmän muuttamista koskevien päätösten myötä avautui mahdollisuus laatia uusi asiakirja, joka voi tulla voimaan 1. tammikuuta 2007 ja viimeistään vuoden 2009 alusta mahdollisesti takautuvastikin. Asiakirja on jatkoa aiemmin tehdyille esitykselle yhdenmukaisen alv-kannan vahvistamiseksi 0,30 prosenttiin. Ehdotuksessa kuitenkin sallitaan kaksi poikkeusta. Kaudeksi 2007–2013 alv-kanta vahvistetaan Itävallan osalta 0,225 prosenttiin, Saksan osalta 0,15 prosenttiin sekä Alankomaiden ja Ruotsin osalta 0,10 prosenttiin. Kuitenkin kaudella 2007–2013 Alankomaiden vuotuisen

BKTL-osuuteen voidaan tehdä 605 miljoonan euron bruttovähennys ja Ruotsin vuotuisen BKTL-osuuteen voitaisiin tehdä 150 miljoonan euron bruttovähennys.

6.2 Viimeistään vuodesta 2013 Yhdistynyt kuningaskunta osallistuu täysin laajentumisesta aiheutuvien menojen rahoittamiseen niiden maiden osalta, jotka liittyivät unioniin 30. huhtikuuta 2004 jälkeen. Tämä ei koske yhteiseen maatalouspolitiikkaan liittyviä markkinakuluja. Voimassa olevan päätökseen verrattuna Yhdistyneen kuningaskunnan täydentävä osuus ei voi ylittää kaudella 2007–2013 10,5 miljardin euron ylärajaa. Korjausta sopeutetaan, mikäli unioniin liittyy Romanian ja Bulgarian jälkeen muita maita. Neuvosto pitää järjestelmän uudelleentarkastelua koskevissa päätöksissään tarpeellisenä, että rahoituskehystä arvioidaan perusteellisesti uudelleen. Se kehottaa tarkastelemaan uudelleen unionin varoja, jotka kattavat myös YMP:n ja Yhdistyneelle kuningaskunnalle myönnetyn alennuksen. Neuvosto odottaa aihetta valottavan kertomuksen valmistuvan kaudella 2008–2009.

6.3 Ehdotuksessaan komissio esittää, että ennen Yhdistyneelle kuningaskunnalle myönnetyn korjauksen laskemista otetaan huomioon alv:n aleneminen, mutta BKTL-perusteisia maksuosuuksia alennetaan vasta, kun laskelman tulos on selvillä. Jäsenvaltioista 17 katsoo, että nämä molemmat toimet on pantava täytäntöön Yhdistyneelle kuningaskunnalle myönnetyn korjauksen laskemisen jälkeen. Lontoo on puolestaan sitä mieltä, että ne on otettava huomioon ennen laskelmia. Yhdistyneen kuningaskunnan ehdotus merkitsisi sille myönnetyn korjauksen loppusumman kasvattamista eli muiden jäsenvaltioiden maksettavaksi tulevien osuuksien lisäämistä.

6.4 ETSK on samaa mieltä tilintarkastustuomioistuimen kanssa siitä, että mikä tahansa korjausjärjestelmä haittaa omien varojen järjestelmän selkeyttä ja avoimuutta. Tilintarkastustuomioistuin on esittänyt nykyisestä omien varojen järjestelmästä ja sen puutteista useita huomioita. Erityisesti se on pannut merkille ja korostanut hallinnon, yhdenmukaisuuden ja avoimuuden puutetta. Se on myös todennut, ettei talousarviota voi tasapainottaa laskusäännoillä.

6.5 Omien varojen järjestelmään tehtyjen vaatimattomien muutosten joukossa Yhdistyneelle kuningaskunnalle myönnetyn korjauksen laskutavan sopeuttaminen on erityisen tärkeää. Joulukuussa 2005 tehdyssä sopimuksessa sovitaan, että uusille jäsenvaltioille maksettavat menot jäävät vuodesta 2009 asteittain ja vuoden 2011 jälkeen kokonaan korjauksen ulkopuolelle. Tämä ei koske YMP:aan liittyviä markkinamenoja eikä suoraan tuottajille maksettavia maksuja. Näin vältetään se, ettei Yhdistyneelle kuningaskunnalle myönnetty korjaus kasva suhteessa laajentumisesta aiheutuviin kuluihin.

7. Yleistä

7.1 Komitea on samaa mieltä Euroopan parlamentin kanssa siitä, että alv- ja BKTL-perusteiset tulot (joiden oli alun perin tarkoitus täydentää unionin omia varoja) ovat vähitellen muodostuneet yhteisön talousarvion tärkeimmiksi rahoituslähteiksi. Komitea ja parlamentti ovat myös yhtä mieltä siitä, että poikkeusmenettelyjen lisääminen nykyiseen omien varojen järjestelmään vain korostaa järjestelmän monimutkaisuutta ja avoimuuden puutetta kansalaisten silmissä sekä järjestelmän puolueellisuutta. Tuloksena on siten rahoitusjärjestelmä, joka asettaa jäsenvaltiot keskenään eriarvoiseen asemaan, mitä ei voi hyväksyä.

7.2 ETSK on samaa mieltä parlamentin mietinnössään ilmaisevan näkemyksen kanssa siitä, että laajentuvalla EU:lla on tärkeää olla käytössään asianmukaiset varat, jotka vastaavat myös sen entistä suurempia poliittisia tavoitteita. Rahoitusnäkymät muodostavat rahoituskehityksen, jolla pyritään takaamaan EU:n ensisijaisten tavoitteiden edistäminen budjettikuria unohdettamatta. Kyseessä ei siis ole talousarvion laatiminen seitsemäksi vuodeksi.

7.3 ETSK toteaa, että vuonna 1993 päätettyä ja 15:n jäsenvaltion unionia koskevaa omien varojen ylärajaa ei ole muutettu: se on maksusitoumusmäärärahojen osalta 1,31 prosenttia ja maksumäärärahojen osalta 1,24 prosenttia jäsenvaltioiden yhteenlasketusta BKTL:sta.

8. Yhteenveto

8.1 Komitean yleisarvio edellä todetun perusteella on, että poliittinen sopimus, johon joulukuussa 2005 kokoontunut Euroopa-neuvosto pääsi, merkitsee, että unionin budjettihistorian neljäs ja vuonna 2000 alkanut talousarvion perustuvien yhteisön politiikkojen kausi jatkuu vuoteen 2013.

8.2 Keskeistä tulevilla talousarvioissa on luopua nettomaksaja- tai nettosaaja-asemien ratkaisevasta roolista. Tarvitsemme yhteisen talousarvion, joka on täysin tai pääosiltaan riippumaton jäsenvaltioiden budjeteista. Tämän riippumattomuuden pystyvät takaamaan vain aidosti omat varat.

8.3 ETSK toteaa, että yhteisön budjettiautonomia voidaan taata vain omien varojen järjestelmällä, joka perustuu yhteisiin politiikkoihin tai aidosti yhteisön omiin varoihin, esim. yhteisöveroon, tai molempien yhdistelmään. Unionin tulevaisuuden ja yhteisön menetelmän kannalta asianmukaisin ratkaisu on se, jossa resurssit luodaan yhteisillä politiikoilla.

8.4 Vaikka yhteisöveroa vastustetaankin ankarasti budjettiriippumattomien periaatteeseen vedoten, komitea katsoo, että yhteisten tavoitteiden saavuttaminen edellyttää omia varoja, joilla korvataan BKTL-perusteiset varat.

8.5 Omien varojen järjestelmää kehitettäessä on huolehdittava avoimuusperiaatteen noudattamisesta ja siitä, että järjestelmä on tehokas, joustava ja perustuu suhteelliseen rahoitukseen.

- Resurssitehokkuus: varojen tulee vaikuttaa merkittäväällä tavalla osuuden talousarvion määrään.
- Avoimuus ja yksinkertaisuus: jäsenvaltioiden maksuosuuksien yhteisön talousarvioon tulee olla helposti kansalaisten ymmärrettävissä.
- Kustannustehokkuus: varojen keräämisestä aiheutuvat hallintomenot eivät saa nousta resursseihin nähden liian korkeiksi.
- Bruttomaksuosuuksien yhdenvertaisuus: maksut on jaettava tasapuolisesti jäsenvaltioiden kesken siten, että huomioon otetaan niiden kansalaisten todellinen tilanne.

Bryssel 5. heinäkuuta 2006.

*Euroopan talous- ja sosiaalikomitean
puheenjohtaja
Anne-Marie SIGMUND*